

Initiativgruppen bag Scenekunsthuss Aarhus

Ved DATS Generalforsamling d. 14. april 2018 blev legatet uddelt af landsformand Pia Bredow på vegne af hovedbestyrelsen til Initiativgruppen bag Scenekunsthuss Aarhus

Initiativgruppen bag Scenekunsthuss Aarhus er indstillet til Anna og Arne Aabenhus' legat 2018 med følgende begrundelse:

I Aarhus er der mirakelmagere

På en ydmyg adresse, Knudrisgade 5, 8000, og gemt bag en småkedelig og typisk tresser-institutionsfacade er der sket et – virkeligt – og helt håndgribeligt mirakel. Et mirakel der er til at tage og føle på, rent fysisk, samtidig med at der også er en masse ånd og sjæl involveret. Rent fysisk er miraklet ret lavloftet, men mentalt er der uendelig højt til loftet – her er himlen den eneste overligger.

I ruinerne af et tidlige terror-trænings-område, med skudhuller og indsparkede døre, og en atmosfære af vold og ødelæggelse, er et mirakel med det selvsikre og stolte navn "Scenekunsthuss Aarhus" spiret frem.

Spiret frem lyder både smukt og poetisk – vækster der vokser af asken og breder sig som et lag – et vækstlag, hvoraf det nye og fremtiden springer ud og blomstrer.

Spiret frem er også et godt billede på de tilsyneladende spinkle og sprøde kræfter og vækster, der ender med at gennembryde både beton og asfalt.

Og ja, spiret frem er et smukt billede på det der er sket. Men har man prøvet at dyrke blomster på gulte nedrivningstomter og forladte militære slagmarker, ved man også, hvor meget knokleri det kræver. Hvor mange sten der skal fjernes, hvor meget jorden skal gødes og plejes, før den første fredelige morgenfrue forsigtigt folder sig ud.

Et gammelt håndværker-slogan lyder "Det umulige ordner vi fra dag til dag. Miraklerne tager lidt længere tid". For initiativgruppen bag Scenekunsthuss Aarhus tog det halvandet års hårdt arbejde, "fuld af sved, blodige kampe, blødende bankkontoer og glædestårer". Under underskriften "Aarhus we have a problem", formulerede de problemet: "Manglen på lokaler har længe gjort sig gældende for det århusianske vækstlag". Og de formulerede også løsningen: "Projektet Scenekunsthuss Aarhus ønsker at forbedre forholdene for det århusianske teatervækstlag i form af et levende teaterhus med faciliteter egnet til forestillingsprojekter og som på samme tid kan tjene som et mødested for teatervækstlaget i Aarhus"

Gruppen skabte studioscener i lånte lokaler på Brobjergskolen. Inviterede vækstlaget til at bruge dem. Og arrangerede en minifestival for at demonstrere for hele Aarhus, hvad vækstlaget har at byde på. Gruppen samlede underskrifter, talte og argumenterede, søgte penge alle vegne, løb kommunen og alle tænkelige instanser på dørene, skabte alliancer – og blev med god grund indstillet til en ildsjælspris.

Og så lykkedes det: Gruppen fik stillet en gammel og ramponeret bygning til rådighed. Gruppen samlede et entusiastisk renoveringshold og efter ugers konkret, fysisk, knokleri var Scenekunsthuss Aarhus en realitet. En slidt og beskeden realitet, hvor alt var genbrug og gaver. Men stedet fungerede og ildsjælen, vækstlagsånden og skaberglæden indtog rummene. Selv kaldte gruppen det "Et fantastisk øjeblik...", hvor vi var ubeskriveligt stolte og glade for endelig at kunne give det århusianske vækstlag plads til udvikling og udfoldelse".

Nu har huset været en realitet i snart et år, og for nogle uger siden blev "hjertekammeret" – blackboks-scenen - indviet.

Alt sammen takket være JER, initiativgruppen bag huset. I er et lysende eksempel for jeres eget miljø og jeres egen generation, men også for alle os andre. Et eksempel på at man kan få ting til at ske. Få

kunsten til at spire og blomstre, hvis man vil det stærkt nok – og også gør det til virkelighed. I er et lysende eksempel på at miraklernes tid ikke er forbi.

Derfor skal I have amatørteatrets fornemste pris i Danmark: Anne og Arne Aabenhus prisen. Tak og tillykke!